

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	(...)	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1.USTALENIE FAKTÓW			
o.1.Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	A. K. (1)	Czyn z art. 177 § 1 k.k. w zw. z art. 177 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. przypisany oskarżonemu w pkt 1 sentencji wyroku.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	

<p>W dniu 5 kwietnia 2018 r. około godz. 22:00 A. K. (1) poruszał się swoim samochodem marki O. (...) o nr rej. (...), jadąc Alejami (...) w kierunku od ul. (...) do ul. (...).</p> <p>Warunki atmosferyczne były dobre, natężenie ruchu średnie. Natężenie światła adekwatne do pory dnia, jezdnia oświetlona latarniami ulicznymi.</p> <p>Mężczyzna jechał brawurowo znacznie przekraczając dozwoloną prędkość poruszając się z prędkością około 100 km/h. Jednocześnie przed wjazdem na jezdnię Alej (...) poruszał się drogą dojazdową z marketu Makro mieszczącego się na posesji nr (...), z dużą prędkością wjeżdżając przy tym również na ścieżkę rowerową i chodnik, a także przejeżdżając wzdłuż przejścia dla pieszych jednej z poprzecznych ulic.</p> <p>Kiedy mężczyzna, jadąc wciąż z nadmierną prędkością, dojeżdżał do skrzyżowania Alej (...) z ul. (...), w wyniku nie zachowania szczególnej ostrożności i prędkości zapewniającej panowanie nad pojazdem najechał na tył samochodu S. (...) o nr rej. (...) kierowanego M. W. (1), który w tym czasie stał na skrzyżowaniu, na</p>	częściowo wyjaśnienia oskarżonego	230, 374	
---	-----------------------------------	----------	--

kierunku jazdy A. K. (1), w związku z nadawanym dla tego kierunku jazdy sygnałem czerwonym.

Po uderzeniu w S., A. K. (1) odbił się w lewo i pojechał dalej zderzając się z samochodem marki C. (...) o nr rej. (...) kierowanym przez B. Ć. (1), poruszającą się ul. (...) od strony ul. (...) w kierunku ul. (...).

W tym samym czasie uderzony wcześniej samochód marki S. siłą rozpędu uderzył w pojazd marki S. (...) o nr rej. (...), kierowany przez R. Ł., który w wyniku tego przemieścił się i uderzył w jadący ul. (...) w kierunku ul. (...) pojazd marki O. (...) kierowany przez S. R..

W wyniku powyższego zdarzenia pasażerka pojazdu marki S. (...), E. W., odniosła obrażenia w postaci urazu głowy z uszkodzeniem ośrodkowego układu nerwowego z ostrym krwakiem podtwardówkowym nad prawą półkulą mózgu, krwakiem przymózgowym w płacie czołowym lewym, obrzmienia mózgu oraz niewydolnością oddechową i krążeniową, które skutkowały jej zgonem w dniu 7 kwietnia 2018 r.

Z kolei kierująca pojazdem marki C. S. Ć. odniosła

<p>obrażenia w postaci urazu klatki piersiowej - złamania trzonu mostka oraz mnogiego złamania żeber po stronie prawej i lewej bez przemieszczenia oraz urazu kończyny górnej lewej - złamania kości promieniowej z przemieszczeniem, które to obrażenia skutkowały naruszeniem czynności narządu ciała na okres powyżej 7 dni.</p> <p>Pozostali uczestnicy zdarzenia odnieśli obrażenia skutkujące rozstrojem zdrowia na okres poniżej 7 dni (M. W. (2), R. Ł.), bądź nie odnieśli żadnych obrażeń (J. Ł. - pasażer S. i S. R.).</p> <p>Wszyscy uczestnicy wypadku byli trzeźwi.</p>			
<p>zeznania oskarżyciela posiłkowego M. W. (1)</p>	<p>94, 374-375</p>		
<p>zeznania oskarżycielki posiłkowej B. Ć. (1)</p>	<p>124-125, 375-376</p>		
<p>zeznania świadka J. Ł.</p>	<p>60, 405-406</p>		
<p>zeznania świadka F. B.</p>	<p>100-101, 406-407</p>		
<p>zeznania świadka R. Ł.</p>	<p>103, 407-408</p>		
<p>zeznania świadka S. R.</p>	<p>113, 408</p>		
<p>zeznania świadka P. R.</p>	<p>174, 408-409</p>		
<p>zeznania świadka D. C.</p>	<p>177-178, 409-410</p>		

zeznania świadka R. K.	181, 410		
szkic	3		
protokoły oględzin	4-15		
protokoły użycia alkomatu	16-20		
pisma	51, 53-57		
szkic	92		
opinia sądowo-lekarska dot. M. W.	121		
materiał poglądowy	146-164		
opinia sądowo-lekarska dot. B. Ć. (1)	166		
opinia sądowo-lekarska dot. R. Ł.	168		
opinia (...)	216-224		
opinia z zakresu rekonstrukcji wypadków	242-263		
0.1.Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.			

Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
1. Ocena DOWODÓW			
0.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1	częściowo wyjaśnienia oskarżonego	Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego, w zakresie w jakim w postępowaniu sądowym przyznał się do popełnienia zarzuczonego mu czynu. Przedmiotowe stanowisko procesowe oskarżonego, jest bowiem w pełni zgodnie z pozostałym materiałem dowodowym sprawy, w świetle, którego stan faktyczny sprawy jest w zasadzie bezsporny.	
zeznania oskarżycieli posiłkowych: M. W. (4)-wskiego i B. Ć. (1) oraz świadków: J. Ł., F. B., R. Ł., S. R., P. R., D. C., i R. K.	Zeznania oskarżycieli posiłkowych, jak i wszystkich świadków nie budziły wątpliwości Sądu, ani nie były kwestionowane przez żadną ze stron. Przedmiotowe relacje są spójne i logiczne, a przy tym adekwatne do stopnia zaangażowania poszczególnych świadków w zdarzenie z dnia 5 kwietnia 2018 r. Każda z przesłuchanych osób		

	<p>konsekwentnie podaje okoliczności wiarygodne w świetle wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego.</p> <p>Zeznania poszczególnych osób wzajemnie się uzupełniają i tworzą logiczną całość.</p>		
<p>opinia sądowo-lekarska dot. M. W.-wskiego,</p> <p>opinia sądowo-lekarska dot. B. Ć. (1),</p> <p>opinia sądowo-lekarska dot. R. Ł., opinia (...), opinia z zakresu rekonstrukcji wypadków</p>	<p>Przedmiotowe opinie są rzetelne, wyczerpujące i odpowiadają wymogom wiedzy, a zatem stanowią pełnowartościowy dowód w sprawie. Żadna z nich nie była przy tym kwestionowana przez żadną ze stron.</p>		
<p>szkic, protokoły oględzin, protokoły użycia alkomatu, pisma, szkic, materiał poglądowy</p>	<p>Autentyczność i wartość dowodowa przedmiotowego dokumentów nie budziła wątpliwości Sądu. Zostały one sporządzone w przepisanej prawem formie przez uprawniony do tego organa, bądź inne uprawnione podmioty. Nie były również kwestionowane przez żadną ze stron.</p>		
<p><i>o.1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i></p>			
<p>Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu</p>	

1.1.1	częściowo wyjaśnienia oskarżonego	Na wiarę nie zasługiwały wyjaśnienia oskarżonego, w zakresie w jakim w postępowaniu przygotowawczym nie przyznał się on do popełnienia zarzucanego mu czynu. Stanowisko to nie dość, że odwołane przez niego, przed Sądem, pozostaje w całkowitej sprzeczności z pozostałym materiałem dowodowym zebrany w sprawie, który nie budzi wątpliwości.	
1.PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	1	A. K. (1)
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Art. 177 § 1 k.k. stanowi, że karze podlega ten, kto naruszając, chociażby nieumyślnie, zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym, powoduje nieumyślnie wypadek, w którym inna osoba odniosła obrażenia ciała określone w art. 157 § 1 k.k. Z kolei § 2 tego przepisu przewiduje			

surowszą odpowiedzialność jeżeli następstwem wypadku jest śmierć innej osoby albo ciężki uszczerbek na jej zdrowiu.

W sprawie niniejszej, w świetle nie budzącego wątpliwości materiału dowodowego, układającego się w logiczną całość, niespornym jest, że oskarżony A. K. (1), powodując w dniu 5 kwietnia 2018 r. wypadek drogowy wypełnił znamiona czynu z art. 177 § 1 k.k. i z art. 177 § 2 k.k.

Oskarżony niewątpliwie bowiem, naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym określone w art. 3 ust. 1, art. 19 ust. 1 i 2, art. 20 ust. 1 w zw. z art. 21 ust. 1 oraz art. 25 ust. 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym.

Wyraża się to w brawurowej jeździe z prędkością znaczenie przekraczającej dozwolone w terenie zabudowanym 50 km/h, wiążącej się również z szybkim wjeżdżaniem na ciągi dla pieszych i rowerów. Naruszenie to miało charakter umyślny, albowiem oskarżony dobrowolnie podjął decyzję o takim, a nie innym stylu jazdy.

W konsekwencji oskarżony, zbliżając się do skrzyżowania Alej (...)

z ul. (...) nie zachował wymaganej przepisami ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym, szczególnej ostrożności, a przy tym jechał z nadmierną prędkością nie zapewniającą panowania na pojeździe.

Naruszenie zasad bezpieczeństwa miało za ten skutek, że wjeżdżając na skrzyżowanie, z nieustalonych przyczyn, A. K. (1) nie zareagował prawidłowo na sytuację na przedpolu jazdy i wjechał w tył samochodu osobowego S. (...) nr rej. (...), a następnie odbijając się od niego, zderzył się z samochodem marki C. (...) o nr rej. (...) 40.

W wyniku zderzenia, pasażerka samochodu S., E. W. odniosła obrażenia ciała skutkujące jej zgonem w dniu 7 kwietnia 2018 r., zaś kierująca samochodem C. B. Ć. (1) odniosła obrażenia skutkujące naruszeniem czynności narządu ciała na okres powyżej 7 dni w rozumieniu art. 157 § 1 k.k.

Reasumując, bezspornym jest, że zachowanie oskarżonego w dniu 5 kwietnia 2018 r. zrealizowało jednocześnie znamiona art. 177 § 1 k.k. (w związku z obrażeniami B. Ć.), oraz z art. 177 § 2 k.k., przez co zastosowanie w sprawie

<p>znajduje art. 11 § 2 k.k., który stanowi, że jeżeli czyn wyczerpuje znamiona określone w dwóch albo więcej przepisach ustawy karnej, sąd skazuje za jedno przestępstwo na podstawie wszystkich zbiegających się przepisów.</p> <p>Oskarżonemu przypisano zatem zarzucanym mu czyn z art. 177 § 1 k.k., art. 177 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 1 k.k.</p>			
#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania			

#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
1.KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
A. K. (1)	I	I	<p>Wymierzając karę Sąd wziął pod uwagę charakter czynu oskarżonego i okoliczności jego popełnienia. A. K. (1) dopuścił się czynu o znacznym stopniu społecznej szkodliwości, powodując wypadek drogowy, w wyniku którego jedna osoba poniosła obrażenia śmiertelne, a druga doznała naruszenia czynności narządu ciała na okres powyżej 7 dni.</p> <p>Oskarżony spowodował przy tym wypadek, w wyniku umyślnego naruszenia zasad bezpieczeństwa w ruchu lądowym, poprzez brawurową jazdę i znaczne przekroczenie prędkości, co jest okolicznością obciążającą.</p>

Dodatkowo na niekorzyść oskarżonego przemawia fakt, że spowodował on zdarzenie drogowe, w którym łącznie wzięły udział cztery inne pojazdy (dwa uderzone przez oskarżonego, a dwa kolejne w wyniku efektu domina spowodowanego uderzeniem w S.). Dodatkowo oprócz pokrzywdzonych, dwie kolejne osoby odniosły lekkie obrażenia.

Zarazem brak jest podstaw do przyjęcia, aby oskarżony działał z przyczyn zasługujących na szczególne potępienie. Z zebranych dowodów nie wynika, aby brawurowa jazda A. K. (2) wynika w ogóle z jakiejś szczególnej motywacji, czy to zasługującej na uwzględnienie, czy to na potępienie. Motywy sprawcy nie są tutaj znane i brak jest podstaw do przypisywania mu motywacji szczególnie nagannej, zważywszy, że nic nie wskazuje na to, jakoby taką jazdą chciał np. komuś zaimponować, tudzież z kimś się ścigał.

Historia wykroczeń drogowych popełnionych przez oskarżonego (vide informacja z (...) na k. 439) nie wykazuje przy tym, aby wykazywał on ponadprzeciętną tendencję do naruszania

przepisów ruchu drogowego.

Reasumując należy przyjąć, że oskarżony działał w normalnej sytuacji motywacyjnej.

Z kolei na korzyść oskarżonego należało poczytać, że przyznał się on do winy i wyraził skruchę. Ponadto jest on osobą niekaraną (k. 337) i prowadzi ustabilizowany tryb życia, co potwierdza wywiad kuratora (k. 417-418v).

Tak też, mając na uwadze powyższe, uwzględniając zarazem ogólne dyrektywy kary ujęte w art. 53 § 1 i 2 k.k. Sąd wymierzył oskarżonemu karę 1 roku pozbawienia wolności.

Kara ta jest w pełni adekwatna zarówno do stopnia winy oskarżonego, jak i stopnia społecznej szkodliwości jego czynu.

Charakter czynu połączony z okolicznościami jego popełnienia wymagały orzeczenia bezwzględnej kary pozbawienia wolności. Sposób w jaki oskarżony poruszał się pojazdem, rażąco naruszając zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym, czego konsekwencją był tragiczny w skutkach wypadek, nie może znaleźć usprawiedliwienia i jest

całkowicie nieakceptowalne społecznie. Stąd tylko kara pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia spełnia w tym zakresie cele kary w zakresie prewencji generalnej i indywidualnej.

Zarazem jednak brak było podstaw do orzekania długoletniej kary pozbawienia wolności, w tym zwłaszcza w wymiarze maksymalnego zagrożenia, jak żądali tego oskarżyciele posiłkowi, tudzież do niego zbliżonym jak żądał prokurator. Należy mieć bowiem na uwadze fakt, że wypadek drogowy nawet brzemenny w tragiczne skutki, bądź co bądź, jest zdarzeniem niezamierzonym. Oskarżony spowodował go nieumyślnie. Co więcej, sam przebieg zdarzenia wskazuje, że był to typowy wypadek komunikacyjny będący efektem nadmiernej prędkości.

Jako, że oskarżony w sposób zamierzony złamał przepisy i uczynił to w sposób rażący, skutkuje to koniecznością orzeczenia kary bezwzględnej, pomimo wszelkich okoliczności łagodzących takich, jak niekaralność, incydentalny charakter zdarzenia i czy stabilna sytuacja życiowa i rodzinna. Nie było

przy tym możliwości, stosowania instytucji warunkowego zawieszenia wykonania kary, o co wnosił obrońca.

Niemniej, pomimo konieczności stosowania kary bezwzględnej, Sąd zarówno z uwagi na charakter samego wypadku, jak i na szereg okoliczności łagodzących, nie dopatrywał się powodów dla orzekania kary wysokiej, zważywszy, że obok kary orzekł środek karny i środki kompensacyjne. Co więcej, w realiach sprawy niniejszej, gdzie nawet długoletnie więzienie w praktyce nie odwróci tragicznych skutków wypadku, dożo racjonalniejszym jest umożliwienie jak najszybszej realizacji właśnie środków kompensacyjnych, które chociaż w symboliczny sposób stanowią swoiste zadośćuczynienie za skutki wypadku. Tymczasem długoletnie więzienie, wiążące się ze znacznym obniżeniem możliwości zarobkowych, niewątpliwie realizację tych świadczeń znacznie oddala w czasie.

Nie bez znaczenia pozostaje tutaj również fakt, że oskarżony swoją postawą wykazał, że rozumie charakter swojego czynu i jego następstwa i jest to również dla niego

źródłem zdecydowanie negatywnych przeżyć, z którymi musi się uporać. Wykazał przy tym skruchę, a i zaraz po zdarzeniu wykazywał elementarne przynajmniej zainteresowanie stanem pokrzywdzonych (vide pismo z k. 403). Co więcej, jak sam podaje, od czasu wypadku nie wsiadł za kierownicę (gdzie w sprawie brak jest racjonalnych powodów, aby nie wierzyć tej deklaracji).

Zarazem dla oceny postawy oskarżonego bez znaczenia pozostają depozycje świadków, odnoszące się do spokojnego jakoby zachowania oskarżonego zaraz po zdarzeniu i nie wykazywania wówczas większego zainteresowania tym co się dzieje wokół. W świetle wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego stwierdzić należy, że osoba po wypadku i to tak poważnym może zachowywać się różny i całkowicie nieracjonalny sposób, z uwagi na przeżytą traumę, tudzież stan szoku. Zachowanie oskarżonego takie, czy inne jest zatem całkowicie, w tym zakresie, niemiarodajne.

Reasumując, powyższe rozważania stwierdzić należy, że ogół okoliczności sprawy

			<p>przemawiał za orzeczeniem kary bezwzględnej, co w warunkach osobistych oskarżonego, samo w sobie jest reakcją zdecydowaną i skądinąd dość surową, ale w wymiarze zbliżonym do dolnej granicy zagrożenia.</p>
A. K. (1)	2	1	<p>Na podstawie art. 42 § 1 k.k., orzeczono wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 5 lat. Jest to zasadne z uwagi na charakter przestępstwa i okoliczności jego popelnienia. Oskarżony dopuścił się bowiem rażącego naruszenia przepisów o ruchu drogowym, co skutkowało tragicznym wypadkiem angażującym kilka pojazdów. Koniecznym było zatem pozbawienie oskarżonego możliwości prowadzenia pojazdów na pewien czas, tak aby mógł on w pełni przemysleć swoje naganne zachowanie, a także uporać się własnymi problemami, związanymi ze stresem po tymże zdarzeniu.</p> <p>Nie było przy tym powodów do orzekania zakazu w wymiarze wnioskowanym przez oskarżenie. Należy tu podzielić argumentację odnoszącą się do wymiaru kary w zakresie</p>

			okoliczności łagodzących i obciążających.
A. K. (1)	3	1	<p>Na podstawie art. 46 § 2 k.k. Sąd zasądził od oskarżonego nawiązkę w kwocie 4000 złotych na rzecz pokrzywdzonej B. Ć. (1), oraz w kwocie 10000 złotych na rzecz pokrzywdzonego M. W. (1).</p> <p>Zachowanie oskarżonego w sposób oczywisty wyrządziło pokrzywdzonym krzywdę o charakterze niematerialnym, jak i szkody materialne, których szczegółowe i jednoznaczne wyliczenie na gruncie postępowania karnego nie jest możliwe.</p> <p>Zasadnym było zatem orzeczenie wyżej wymienionych kwot, mających stanowić symboliczne zadośćuczynienie dla pokrzywdzonych. Z tych względów Sąd orzekł kwoty w wysokości 1/5 sum żądanych przez oskarżycieli posiłkowych, mając przy tym na uwadze, że orzeczenie nawiązek nie stoi na przeszkodzie dochodzenia stosownych odszkodowań w postępowaniu cywilnym.</p>
<p>1.Inne ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU</p>			

Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
A. K. (1)	4	1	Sąd zobowiązał oskarżonego do zwrotu dokumentu prawa jazdy, co jest realizacją wymogu z art. 43 § 3 k.k. i stanowi naturalną konsekwencję orzeczenia zakazu prowadzenia pojazdów.
1.inne zagadnienia			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>			
1.Koszty procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
5	<p>O kosztach procesu Sąd orzekł na zasadzie art. 627 k.p.k. zasądzając od oskarżonego opłatę w kwocie 180 złotych (obliczoną zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach</p>		

karnych) oraz pozostałymi kosztami w kwocie łącznej 1574,80 złotych, na którą składały się ryczałty za doręczenia, koszty informacji z K. oraz należności biegłych, kuratora i innych uczestników postępowania.

Sąd uznał, że oskarżony jako osoba zdolna do pracy i aktywna zarobkowo jest w stanie przedmiotowe koszty uiścić, bez nadmiernego uszczerbku dla siebie i rodziny.

Co więcej, Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz oskarżycieli posiłkowych, zwrot kosztów związanych z ustanowieniem pełnomocnika, które to zostaną określone co do kwoty w odrębnym postanowieniu po ich udokumentowaniu przez strony.

1.Podpis